

Özbek Askerin Silahı, Namaz Kıldığında İşlevsiz mi Kalıyor?!

Özbekistan'da askerlik görevini yapan bir Müslümanın namaz kılmasına izin veriliyor mu? Askerî itaat nerede bitiyor, Allah'ın emirleri nerede başlıyor? Namaz, âlemlerin Rabbinin her bir erkek ve kadına farz kılmış olduğu bir emirdir, kulların zimmetinde olan bir vaciptir ve devletin ve tüm insan yapımı kanunların da üstündedir.

Peki insanın koyduğu yasa bu konuda ne diyor? 29 Kasım 2024 tarihinde, O'RQ-1008 sayılı Kanunun 45-1. maddesi uyarınca askeri personele bir dizi kısıtlama getirildi; bu kısıtlamalar kapsamında, askerlik hizmeti süresince dini ritüellerin ve törenlerin uygulanması sınırlandırıldı. Yasanın metninde "namaz" kelimesi açıkça geçmemesine rağmen, ancak temel bir ibadet olan namaz, bu ritüellerin kapsamına girmekte ve bu da hizmet sırasında namazın eda edilmesini doğrudan etkilemektedir. Sonuç olarak Silahlı Kuvvetler saflarındaki bazı kişiler, şu anda bu yasal metne dayanarak askerlerin Rablerine ibadet etmelerini engellemektedirler!

Burada şu soru akla geliyor: Eğer Özbekistan anayasası insanların düşünce ve inanç özgürlüğünü güvence altına alıyorsa, o halde neden askeri üniforma giyenlerin dini ibadetlerine ya da kadınların başörtüsüyle, erkeklerin de sakalıyla ulusal kimlik kartı ve kişisel kimlik kartı fotoğraflarının çekilmesine kısıtlamalar getiriliyor? Asker de bu ülkenin evladı değil mi? Bir fikir, askeri kıışlanın kapısından içeri girer girmez devletin mülkiyetine mi dönüşüyor? Peki ülke dışardan bir saldırıya maruz kalsa, dinimizin hükümlerini hatırlayacak mısınız ve bazı şeyhlerin sık sık dile getirdiği gibi, "sınırlarda ribat ve cihat" adı altında ülkeyi savunmayı talep edecek misiniz?

Görünen o ki işbirliği yapılan bazı Batılı veya Rus tarafların sunduğu tavsiyeler, "silahlı kuvvetler içinde ibadetlere veya dini gösterilere izin verilmemesini" öngörmektedir. Aksi takdirde Müslümanların namaz kılmasının ve başörtüsü takmasının, yani ibadetlerin yasaklanması nasıl açıklanabilir ki? Şunu biliniz ki namaz, tercihe bağlı bir husus değildir; aksine bir farz-ı ayn'dır.

Nitekim Allahu Teala, Kur'an-ı Kerim'de korku ve çatışma durumlarında bile namazın eda edilmesinin keyfiyetini açıklamıştır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **"Şüphesiz ki, namaz müminler üzerine vakitleri belirlenmiş olarak farz kılınmıştır."** [Nisa 103]

İslam, korku ve savaş koşullarında bile namazı düşürmemiş; aksine "korku namazını" koymuştur. Bu da savaşın namazı düşürmeyeceği, korkunun namazı düşürmeyeceği ve askerlik hizmetinin namazı düşürmeyeceği; aksine namazın kılınış şeklinin ve zamanının koşullara göre değişebileceği anlamına gelmektedir. Buna göre Müslüman bir askerin namaz kılabilmesi için uygun bir ortam sağlanması gerekir ki bu, askeri disiplinle çelişmez, aksine övgüye değer bir durumdur.

Diğer Müslüman ülkeleri bu konuyu nasıl ele alıyor? Modern ordu ile namazın arasını birleştirmek imkânsız mı? Gerçeklik bunun aksini kanıtlamaktadır:

Suudi Arabistan Silahlı Kuvvetleri: Askerî birimler içinde manevi ve bilinçlendirme ihtiyaçları ile dinî yönlendirmeye ilgilenen özel bir din işleri birimi bulunmaktadır.

Mısır Silahlı Kuvvetleri: Askeri kurumlarda camiler bulunmakta olup Savunma Bakanlığı'nın resmi verilerine göre, subaylar, astsubaylar ve askerlerin katılımıyla Cuma namazının kılındığı kaydedilmiştir.

Pakistan Ordusu: İslami ibadet, askeri yaşamın temel bir parçasıdır ve askeri akademilerde ve birimlerde namaz ve Cuma namazı kılmak için gerekli kolaylıklar sağlanmaktadır.

Endonezya Silahlı Kuvvetleri: Askeri üslerde Cuma namazı ve Ramazan ayında teravih namazı gibi cemaat namazlarının kılınmasına ilişkin resmi raporlar yayınlanmaktadır.

Türk Ordusu: Çok daha da ilgi çekici bir örnek; uzun süredir devam eden laik geleneklerine rağmen, bugün askeri üslerde camiler bulunmakta ve namaz kılmak yasak bir emir sayılmamaktadır; zira düzenlenen yönetmeliklere göre askeri görev ile ibadetin arası uzlaştırılmaktadır.

Bu Müslüman ülkelerindeki deneyim, askeri disiplinin askerin namazını kılmasıyla çelişmediğini göstermektedir. Dolayısıyla orduya katılmak, bir Müslümanın kışanın kapısında İslam'ını terk etmesi anlamına gelmemektedir! Peki Özbek askerin silahı, namaz kıldığında işlevsiz mi kalıyor? Tabii ki hayır. Zira mesele silahta değildir; aksine devletin kul ile Rabbi arasındaki ilişkiye müdahale etme boyutundadır.

Siyasi açıdan bakıldığında, bu Müslüman ülkelerindeki mevcut rejimlerin tamamı, Batı'ya ve onun ajanlarına boyun eğme konusunda bir adım öndedir. Bununla birlikte kendi silahlı kuvvetlerinin saflarında namaz kılınmasına yönelik herhangi bir yasak da bulunmamaktadır. O halde onlara karşı neyi tercih ediyorsunuz?! Özbekistan'daki sorun nerede yatmaktadır?

Sorun, Kerimov döneminden kalma eski zalim rejimin kalıntılarına yatmaktadır; zira onlar, mahkumların namaz kılmasının ve Ramazan orucunu tutmasının yasaklandığı, bazılarının ise eziyet gördüğü o iğrenç eylemlerini tekrarlamaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle devlet kurumlarının bu kalıntılardan temizlenmesi ve bunların izlerinin tamamen ortadan kaldırılması gerekir. İşte o zaman işler, mevcut hükümetin göreve gelmesiyle ordu içerisindeki ibadetlere kolaylık sağlanması gibi bir düzene girecek ve Müslüman askerlerimiz Rablerine olan ibadetlerini tam bir huzur içinde yerine getirebileceklerdir; bu da kesinlikle ordunun gücünü artıracaktır. Bir Müslüman, Allah'ın emrini insanların emrinden üstün görmeli ve şeriata muhalif olmadığı sürece, mübah olan konularda ve yasal emirlerde yetkililere itaat etmelidir; ancak Allah'a isyanda hiç kimseye itaat yoktur. Zira Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ **“Allah'a isyanda mahluka itaat yoktur.”**

Namaz, İslam'ın en azim farzlarından biridir ve namazın engellenmesi vahim sonuçlara yol açar. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ **“Zulmedenler, hangi dönüşle döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.”** [Şuara 227]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
İslam Ebu Halil - Özbekistan